

(11) ג'א'יומא כה

(10) ג'א'וס'ט

(9) ג'א' כ'ת'א ק'א

בתרבי דמיים השייך שחם מ'א
דקמ' מ'שן מוכח דמיים וזו מ'שן אה'
דמ'סדה וזו מעלה אכרים לכבש הראש
הדגל רשמי הדיס'העק'ן והדגל הדוח'החנה
וזהו דמ'שן הקריב'ים הכולל והדחיב'ן
דזין שלשה קיש' כתיב'ם וזו אכר בן עזר
לפני ר' עקיבא מ'שן ר' יהושע דך' חלמ'
היה סב' ור'א' ארומ'א לזו ר'יהו'ה

כל ד'ה'ן סלמ'ס'העק'ן
ואז ד'ה'ן סלמ'ס'העק'ן
סלמ'ס'העק'ן ס'ן: ע'ב'נ'ה'ר' כ'ני

יורה אכר שמואל יורה המלמ'ן הלכות
שחמה לכתוב'ם וזו נשלח'ן שכן מ'חמת
הלכות אכר רב גדל אכר רב י'תח'
המלמ'ים הלמ'ה ס'מנה לכתוב'ם נשלח'
שכן מ'חמת הלכות אכר רב ר' בר' בר
ר' אכר ר' יוחנן י'מ'נה ס'מ'ם שבו'ש'למ'
זו נשלח'ן שכן מ'חמת הלכות אכר רב
שכן אכר רב נשלח'ה'ת' ב'ר'ח'ה'נשלח'
שכן מ'חמת הלכות י'מ'ני אכר מ'קד'ש

(12) ג'א' א'ר'ר'

..... והא דמסייטין על השוחט, משום
דאצי'ם שתשחיטה כשרה בור מצותה בסתו
לכתחילה, כדאימא דתם בוכתים 100. והרגל נקרא
כאן כל הירך השוק והרגל. והדים הן 100
הבתרות.

(13)

בית אב ומסייטין לשחיטה ואצי'ם ששחיטתו כשרה בור מי'ם מסייטין
היו עליה מפני שלכתחילה צריכה כהן בקרבן התמיד אצי'ם שבשאר
קרבנות מותרין לכתחילה (בור) כמו שיחבאר בפרק רביעי מ"ב
א' וכתיב שנועד להם על ידי מי'ם מי הוא השוחט לא היו מסייטין
עוד לכל אלו העבדות הנזכרות במשנה זו אלא כולם היו בכללות
במי'ם זה ר"ל שלש עשרה עבדות נזכרות כאן וכשזכה האחד

(14) ג'א' ד'ר'מ' ע'ס

אל הנער הזה התפללתי איד אלעזר שמואל מורה הלכה לפני רבו היה
שנאמר וישחטו את הנר ויביאו את הנער אל עלי משום דיישחטו את הנר הביאו הנער אל עלי אלא
אמר להן עלי קראו כהן ליתי ולשחטו חוננו שמואל יהו מחדרי בתר כהן למישחטו אמר להו למה
לכו לאתרווי בתר כהן למישחטו ישחטו בור כשרה איתתו לקמיה דעלי אמר ליה מנא לך דא אמר
ליה מ' כתיב ושחט הכהן הקריבו הכהנים כתיב מקבלה ואילך מצות כתיבה מבאן לשחיטה שכשרה
בור אמר ליה מימר שפיר קא אמרת מיהו מורה הלכה בפני רבך את וכל המורה הלכה בפני רבו
חייב מיתה אחיא הנה וקא צוהה קמיה אני האשה הנצבת עמכה ביה ונ' אמר לה שבק לי דאענשה
וכתיב ודמי ודיב לך רבא מיניה אמרה ליה אל הנער הזה התפללתי: ויהי

(15) ג'א' ע'ס

(16) י'ר'א א:כ ה ו'שחט את
בן הפקר לפני יהוה והקריבו
בני אהרן הכהנים את הדים וזרקו
את הדים על המזבח סביב אשר-
פתח אהל מועד:

ל עלי קראו כהן ליתי ולשחטו כו'. נראה דעלי נמי ידע
דך רשחיטה בור כשרה אלא ולכתחילה היו נזהרים בכהן
משיב לעיל (כ"ה א') להכי א"ל קראו כהן ושמואל חד
הו מחדרי בתר כהן ר"ל שהשתדלו ביותר בתריה דכהן
ק אמר להו למה לכו לאתרווי כו': (רש"י)

(ה) ושחטו, והקריבו הכהנים. מקבלה ואילך מצות
כהונה, לימד על השחיטה שכשרה בור. והקריבו, זו
קבלה, ומשמעה לשון הולכה, למדנו ששחיתו כבני אהרן,
לשון רש"י.

(17) ג'א' ע'ס

ואינגו נכון, אלא מדרש רבותינו (תורה כהנים פרשה ד' ד')
והקריבו זו קבלת הדם, שאין לשון הקריבו
קריבת הדם למזבח שהיא ההולכה, אבל הוא לשון קרבן,
שיעשו מן הדם קרבן, והוא לקבלו ולזקקו על המזבח, כי
הזכיר בבעל הקרבן הבאה וסמיכה ושחיטה, ואחרי השחיטה
הזכיר בני אהרן מיר, אם כן אף הקבלה עצמה מצות כהונה
ואינה אלא ככהן כשר ובכלי שרת, וכל שכן הולכה חזיקה.
ועוד, שהולכת האכרים לכבש פסולה בור, שכן דרשו (ובחס'
ד') הקריב הכהן את הכל והקטירו המזבחה (פסוק יט), זו
הולכת אכרים לכבש, אם כן אף הולכת הדם צריכה כהן
כהונתו:

(18) ח'ק'ר'ן א'ל

ה. וסמך ושחט הבעלים (יח), לשמש בו לפני בוראם עד קבלה ואילך שמצנה

ד'ה'כ'ה'ו'ן

שאין זבים וזבות נהזות ויזלזות נכנסים לשם. החיל
מקדש ממנו, שאין גזים וטמא מת נכנסים לשם.
עזרת נשים מקדשת ממנו, שאין טבול יום נכנס
לשם, ואין חכים עליה חטאת. עזרת ישראל
מקדשת ממנה, שאין מחסר בפורים נכנס לשם,

(20) ג'א' ס'ל'מ'ס'העק'ן

ואלא משחה רבתי'ם ישחטו את בן הבקר
הקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את
הדם מקבלה ואילך מצות כהונה מלמד על
שחיטה שכשרה בור א' ל'ש' ר"ז מסוף
על ענין ראשון שחמה ה"ן בור תרא פסולה
שאני ה"ם דאמ' קרא וסמך ושחט מה
סמיכה בורים אף שחמה בורים א' מה
סמיכה בבעלים אף שחמה בבעלים ה"הו
לא מצות אמרת ק"ז ומה דזיקה דיעקד
כפרה לא בעיא בעלים שחמה דלא עיקד
כפרה לא כ"ש וכי תמא' אין דנין אפשר
מ'שא אפשר נל' תמא' ביה'כ' ישחטו את
פר דחמא' אשר לו מכלל רשחמה בעלמא
לא בעינן בעלים א"ר

(19) ג'א' ע'ס

וחיבין עליה חטאת. עזרת הכהנים מקדשת ממנה,
שאין ישראל נכנסים לשם אלא בשעת צרכיהם:
לסמיכה, לשחיטה, לתנופה.

י'מ'נ'ר' הפסח
שחטו בשלש כחות שנאמר ישחטו אותו
כל קול עדה ישראל קול ועדה ישראל
לכנסה כח דראשונה נמלאה העזרה נעלו
דלוחת העזרה יתקעו ויריעו ויזקעו ויב'ת'ם עומדים שוחת ובידיהם
בזכי כסף ובזכי זהב שורה שכולה כסף כסף ושורה שכולה זהב זהב לא
היו מעורבין ולא היו לבזיכין שוליים שמא יניחם ויקרש הדם שחט ישראל
וקבל הכהן נתנו לתבירו ותבירו לתבירו וסמך את המלא ומחוד את

(2)